हद्भिर्वाजैः' महद्भिरन्नैर्युक्तः, 'अस्मे' अस्मासु, 'वितरं' अत्यन्तविशिष्टमनुग्रहं कुर्व्वन्, 'विभाहि' विशेषेण दीप्यस्व ॥

अथ द्वादशीमृचमाह। "नृवद्वसो सदमिद्धे ह्यस्मे। भूरि तोकाय तनयाय पश्वः। पूर्वीरिषो बृहतीरारे अघा। अस्मे भद्रा सौश्रवसानि सन्तु" इति। हे 'वसो' जगन्निवासहेतो वह्ने, 'नृवत्' नृभिर्म्मर्त्यैर्युक्तं, 'भूरि' प्रभूतं धनं, 'सदमित्' सर्व्वदैव, 'अस्मे' अस्मासु, 'धेहि' सम्पादय। 'तोकाय' अस्मत्पुत्राय, 'तनयाय' तदीयपुत्राय च, 'पश्वः' पशून्, सम्पादय। किञ्च 'पूर्वीः' चिरन्तनाः, पूर्व्वपुरुषोचिताः, 'बृहतीः' प्रभूताः, 'आरेअघा' आरे दूरे अघं यासां तास्तथोक्ताः, 'इषः' अन्नानि, 'आरे' अस्मत्समीपे, 'अघाः' चारय सम्पादयेत्यर्थः। 'अस्मे' अस्मासु, 'भद्रा' कल्याणरूपाणि, 'सौश्रवसानि' अतिशोभनकीर्त्त्यादीनि 'सन्तु' ॥

अथ त्रयोदशीमृचमाह। "पुरूण्यग्ने पुरुधा त्वया वसूनि राजन् वसुताते अश्यां। पुरूणि हि त्वे पुरुवार सन्ति। अग्ने वसु विधन्ते राजनि त्वे" इति। हे 'वसुताते' धनस्य विस्तारयितः, हे 'राजन्' दीप्यमानाग्ने, 'त्वया' त्वया निमित्तभूतेन, 'पुरुधा' बहुप्रकाराणि, 'पुरूणि' भूतानि, 'वसूनि' धनानि, 'अश्यां' व्याप्नुयां। हे 'पुरुवार' बहुभिर्वरणीयाग्ने, 'त्वे' त्वयि, 'हि' यस्मात् कारणात्, 'पुरूणि' बहूनि धनानि, 'सन्ति', तस्मात् कारणात् 'विधन्ते' परिचरते, यजमानाय, 'वसु' धनं, 'राजनि', 'त्वे' त्वयि, प्राप्नुयामीति शेषः ॥